

ת"פ 35174/09 - מדינת ישראל נגד שמעון ציאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-09-35174 מדינת ישראל נ' ציאני(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון ציאני

הנאשמים

ב"כ המאשימה: גב' תמר בן-דרור, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד טליה רם

זכור דין

כללי

1. הנאם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בשמונה עבירות זויף, שבע עבירות שימוש במסמך מזויף, עבירת קבלת דבר במרמה ועבירה של גנבה בידי עובד.

הנאשם עבד בחברת "סופר בוס" כאחראי כרטיסנים.

במספר הזדמנויות בין חודש דצמבר 2012 לחודש פברואר 2013, הגיע בשם עובדים בחברה בנסיבות מזיפות למפרעה על חשבן משכורת עתידית. הנאם הגיע את הביקשות המזיפות להנהלת החשבונות של החברה, תוך יצירת מצגים כוזבים כדי העובדים הם שביקשו את המפרעות והוא אישר אותן כמנהל. בעקבות מצגי השווא, אושרו על ידי מחלקת הנהלת החשבונות בחברה, הביקשות המזיפות, כספי המפרעה הועברו לקופת החברה בבית שימוש והנאשם משך לכיסו את הסכומים שהועברו. הנאם עשה כן בשבועה מקרים וקיבל לכיסו במרמה סך של 9,200 ₪.

בנוסף, ביום 22.2.13, קיבל הנאם מעובד סך 1,200 ₪ לצורכי פריטה. הנאם פרט את הסכם והחזיר לעובד סך 700 ₪ בלבד ואת היתרה שלשל לכיסו.

ביום 24.2.13,לקח הנאם תיק נג של עובד חדש, אשר לא הגיע לעבודתו. הנאם אמר ללקוחות בחברה, כי העובד הגיע לעבודה וביקש את תיקו, אשר הכל ציוד לכרטיסון, פורטן, מנקייב וכן סך של 1,200 ₪ לצורכי פריטה. הנאם השתמש בתיק זה למחרת היום ומכר כרטיסיות לנוסעים. את תמורת המכירות בסך 5,907 ₪, שלשל הנאם לכיסו יחד עם סכום נוסף של 1,200 ₪ לצורכי פריטה, שהיו בתיק.

בנוסף, בתאריך שאינו ידוע, החזיק הנאם בתיק נג ועובד במכירת כרטיסיות. הנאם לא הודה על הכספי שקיבל תמורת מכירת הcartisיות וחתה זו שלשל לכיסו סכום של 600 ₪ וכן סך של 1,200 ₪, דמי הפריטה.

בנוסף, בחודש ספטמבר 2012 סמוך לאחר תחילת עבודתו של הנאשם בחברה, הוא התבקש להפקיד שיק בטחון ומסר שטר בטחון שעליו צייר את חתימתו אמו.

2. הצדדים הסכימו במסגרת הסדר הティיעון כי בעניינו של הנאשם יוכן תסוקיר מבחן וכן תתקבל חוות דעת מטעם המוניה על עבודות השירות. עוד הוסכם, כי ככל שה הנאשם יטול חלק בהליך שיקומי ישילח, ויעלה מתסוקיר שירות המוניה על העבודות השירות. כי הנאשם תמיד בהליך הטיפול ובכפוף חוות דעת חיובית של המוניה על עבודות השירות, המאשרת תעבור לריצוי עונש מאסר בדרכו של עבודות שירות. ככל שהשיקום לא יצא, תעתרור המאשרת למאסר ממשמעו תי בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. עוד הוסכם כי בכל מקרה הנאשם יהיה חופשי בטיעוני.

תקיר שירות מבנן שהתקבל ביום 17.5.11 מלמד, כי הנאשם בן 30, רוק, מרצה עונש מסר בכלא צלמון החל מחודש דצמבר 2016, בגין עבירות דומות לאלו שבנה הורשע בתיק הנוכחי. הנאשם אמרו היה להתייצב לריצויו עונשו בחודש נובמבר 2015, אך לא עשה כן ועל פי האמור בתיקו, אף לא העלה הסברים המניחים את הדעת לסייעות לאיו התייצבותו. הנאשם תיאר קושי סביב מסרו. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את קורות חייו ואולם חלק מהדברים סותר מידע אחר שקיים בידי שירות המבחן. כפי שעולה מהתיקו, לנائب הרשות קודותות בעבירות בעלויות אופי דומה לעבירות בתיק הנוכחי. ההתרשומות של שירות המבחן היא כי הנאשם בעל כישורים קוגניטיביים תקינים ותקשורות מילולית טוביה, שעומדים בפרט למצבו הרגשי וליכולתו היורדה לתפקיד באופן תקין. לנائب אין מערכות תמייה משמעויות. שירות המבחן התרשם מקיומם של צרכים טיפולים, ואולם המלצה בתיק קודם לגזoor על הנאשם צו מבחן, לא התקבלה וה הנאשם נדון לעונש של מסר בפועל. לנائب רקע פסיכיאטרי כפי שמתואר בתיקו. תפקודו בבית הסוהר תקין והוא מושלב גם במרכז התעסוקתי ובקבוצת טיפול. באותו שלב ההתרשומות הייתה כי נמצא במקום ראשוני של הכרה בדףו השולים ומוציא בראשית תהליך טיפול וכי הוא מועמד להשתלב בתוכנית שיקום של הרשות לשיקום האסיר. בפני שירות המבחן תיאר הנאשם כי הרקע לביצוע העבירות הוא התמודדו עם חבות וקשיים לבקש סיוע משפחה וכן תיאר שהubenיות סיפקו לו תחושות ריגוש וערך. הוא הביע חרטה והכיר בפגיעה שגרם לסובבים אותו ומודעונו ביחס לדפוסי המרמותיים גברה בעקבות הטיפול בו לוקח חלק במסגרת שירות בית הסוהר. ההתרשומות שירות המבחן הייתה, כי על אף לקיחת האחריות על המיחס לו, מודיעונו של הנאשם ביחס לדפוסי הבעיתים היא ראשונית, כשמחד גיסא נקט בגישה קורבנית באופן המקשה עליו להתבונן בצרה ביקורתית על מעשיו, ומайдך גיסא מודיע למשיך ולבוחן את התנהלותו. תואר בתיקו כי הנאשם ניהל מגיל צעיר קורות חיים שלו ומרמותי והוא נעדר יציבות בכל מסגרות חייו. הוא סיגל לעצמו לאורכו השנים דפוסי התנהגות מרמותיים, באמצעות השג תחשות ריגוש וערך עצמו. שירות המבחן התייחס למאפייני אישיותו של הנאשם, עברו הפלילי, הדר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול בעבר וקשיים לאורכו השנים לשלוט בדחיפוי לצרכיו, וכן בעובדה כי עונשים קודמים שהוטלו עליו לא יצרו הרתעה, וחיף ענישה זו הוא חזר על העבירות. שירות המבחן התרשם כי התנהגותו המרמותית של הנאשם נשאת אופי התמכרות. עם זאת, שירות המבחן ראה נקודות או ריכוך שבשלוש השנים האחרונות לא נפתחו לנائب תיקים חדשים, בתפקודו התקין במסגרת מסרו ובעובדת כי איןנו משתמש בחומרים משני תודעה. שירות המבחן התרשם באותו שלב, כי מסר מהווה עבור הנאשם חוות מטלאת וכי הוא היה הזויה הזדמנות לטיפול, שכן הנאשם הצליח ליטול חלק בטיפול רק במסגרת סגורה של מסר. על כן התקשה שירות המבחן לבוא באותו שלב בהמלצתו בעניינו של הנאשם, אך הוסיף כי אם הנאשם ימצא מתאים על ידי הרשות לשיקום האסיר להשתלב בתוכנית שיקום מחוץ לכטלי בית הסוהר, יומלץ כי תוטל עליו ענישה מוחשית של מסר בעבודות שירות, אשר תאפשר המשך תהליך השיקום.

.4. בדין שהתקיים ביום 21.5.17, החלטתי לדוחות את שמיית הטיעונים לעונש, על מנת לעמוד על המשך התהילה שעבר הנאשם בכלא ובפרט על מנת לקבל מידע בדבר התאמתו להליך שיקומי במסגרת הרשות לשיקום האסיר שהוא נתן בעל משקל בקביעת העונש, גם על פי הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים.

.5. ביום 29.6.17, הוגש תסקير משלים, שבו עדכן שירות המבחן, כי על פי דיווח גורמי הטיפול משירותי בתיה הסוהר, הגם שהנתנו מתנהל באופן תקין, למרות הזמן שעבר מתחילת הטיפול, הוא מצוי עדין בתחילת תהליך ומגלה קושי לעבד דפוסי המרמותיים באופן עמוק ומצופה בשלב זה של הטיפול, כך שבפועל נמנע מלעבוד על עיקר קשייו. עוד עדכן שירות המבחן, כי הרשות לשיקום האסיר התרשמה מפערים משמעותיים בין דפוסי המרמותיים של הנאשם לבין אופן הצגתו את הדברים ומקשיו להכיר בדפוסי ולקחת אחריות על מצבו, למרות הטיפול שעובר, ועל כן הוחלט שלא לגבות עבورو תכנית במסגרת הרשות לשיקום האסיר.

.6. ביום 12.7.17 הודיעה ב"כ הנאשם כי בקשתו של הנאשם לשחרור מוקדם נדחתה על ידי ועדת השחרורים וכי הוא צפוי לשחרר מאסר שלושה שבועות לפני 19.12.17.

.7. ב"כ המאשימה בבקשתה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה חודשים אחדשי מאסר בעבודות שירות לבין שלוש שנים מאסר בפועל ועתה לגוזר על הנאשם שניים- עשר חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיקצי' משמעותי לנפגעי העבירה, תוך שהדגישה את העריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, את תחוכם של חלק מעשי המרומה ואת מאפייניו האישיים של הנאשם כפי שעולמים מתוך תסקיר המבחן. ב"כ המאשימה הציגה פסיקה שתומכת בעמדתה.

.8. ב"כ הנאשם בבקשתה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שנע בין שישה לשנים- עשר חודשים אחדשי מאסר ולגוזר את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם. ב"כ הנאשם הדגישה את הודהתו של הנאשם במעשיו כבר בשלב החקירה, את מצבו הרפואי והנפשי כפי שעולה מהتفسיר, את מצוקתו הכלכלית שהייתה את המנגנון לביצוע העבירות ואת הlixir הטיפולי שבו נוטל חלק במסגרת מאסרו. עוד טענה כי מדובר בעבירות נעדרות תחוכם והציגה פסיקה התומכת בעמדתה.

.9. הנאשם בדברו האחרון שב ולקח אחריות על מעשיו, תיאר כי עבר הליך שיקום בכלא והביע רצונו לשוב ולנהל אורח חיים נורמלי.

דין והכרעה

.10. הגם שהנתנו ביצע שורה של עבירות, מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת תוכנית עבריינית אחת, רובן בוצעו כלפי אותו קורבן- מעסיקתו של הנאשם, ואילו מעשה זויף חתימתה של אמו של הנאשם על שטר הביטחון הגיע לא רק בחברה המעיתיקה, אלא גם באמו. מרבית העבירות שביצע הנאשם דומות זו לזו, אף שבוצעו במועדים שונים, יש להתייחס לכלל העבירות שביצע כמפורט בכתב האישום כאלו "איירוע אחד" ולאחר מכן בינוו מתחם עונש הולם אחד.

11. המעשים שביצע הנאשם פגעו פגעה קשה בקניינה של החברה בה הוא עבד וכן ביחסיו האמון ביןו לבין מעסיקו, שהם הבסיס הכספי הנחוץ לצורך קיום יחס עבודה תקינים. למעשה מסוג זה השלוות רוחב בעלות אופי כלכלי, שכן הם מאריכים ועמוקים את תהליכי גiros עובדים, ולשם כך נדרשת השקעה כספית נוספת שאינה מבוטלת.

בשל הפגיעה בערכיהם מוגנים אלה נקבע כי במקרים דומים על עונשה לכלול רכיב של מאסר:

"דעתנו היא כי לא ניתן בעבירה מסווג זה להסתפק בעונשה שאינה כוללת רכיב של מאסר. הטלת מאסר- היא האמירה הנורמטיבית ואמרה זו מן הראו' שתאמר... העבירה של גנבה ממושך היא עבירה קשה, הן בשל היבט הרכושי הגלום בה והן בשל המעליה באמון. קל יותר להתגונן כנגד גנבים ממושך, קשה להתגונן כאשרה גנב מצוי בביתך שלך." (ע"פ (תל- אביב) 14-10-20466 **אלטוב נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 25.2.15).

12. העבירות שביצע הנאשם בוצעו על פני פרק זמן ממשועורי בן מספר חדשים, בצורה סדרתית ונמשכת, תוך שהנאשם ניצל את תפקido בחברה אשר אפשר לו להמשיך ולשלוח יד לkopfta. הנאשם שלשל לכיסו סכומי כסף ממשוערים בסך 18,100 ₪. אף אם אין מדובר בסכום עצום, יש לשקו את העובדה שהוא לא הושב לנגעת העבירה.

13. עיון בפסקה מלמד כי בגין מעשי מרמה דומים הוטלה עונשה מוחשית החל מעונשי מאסר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל אף לתקופות העולות על שנה. ראו רע"פ 8529/12 **עקליה נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 18.12.12); רע"פ 3153/10 **שבతשוויל נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 29.4.10) וכן ראו גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם עצמו בת"פ (כפר סבא)- 10049-02-13 **מדינת ישראל נ' ציאני** (פורסם ב公报 15.3.15) ואשר אושר על ידי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 1764-05-15 **ציאני נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 2.8.15).

במקרים חריגים, בהם עבר הנאשם הליך שיקומי ממשוערי, הסתפקו בתיי המשפט בעונשי מאסר בעבודות שירות. ראו למשל עפ"ג (מרכז) 10187-10-15 **עוזרי נ' מדינת ישראל** (17.1.16) בהתייחס לת"פ (רמלה) 26825-09-14 **מדינת ישראל נ' עוזרי** (פורסם ב公报 10.9.15) וע"פ (תל- אביב) 14-10-20466 הנ"ל.

14. לנוכח האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחילה משישה חודשים וחודשי מאסר בעבודות שירות ומגיע עד לשמנונה- עשר חודשים ולצדם עונשים נלוויים של מאסר מותנה, קנס ופיצויי לנגעי העבירה.

בעבירות מן הסוג שביצע הנאשם, אשר בוצע מתווך בצע כסף, ישנה חשיבות להטלת עונש בעל היבט של פגעה כלכלית בנאשם, על מנת להבהיר כי מעשי גנבה ומרמה אינם כדאיים. עם זאת, בקביעת גובה הקנס, אתחשב, כמצאות סעיף 40 לחוק העונשין התשל"ז- 1977, גם במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעולה מתוקן תסוקיר המבחן.

15. הנאשם בן 30 ולחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות הספקת משקה לשכר לקטין, גנבה זיוף מרמה והונאה

בכרטיס חיוב. בגין האחרונות נידון לעונש מאסר בפועל אותו הוא מרצה כעת.

16. שקלתי לcola את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בחודשים דצמבר 2012 עד מרץ 2013 ועד הגשת כתב האישום בחודש ספטמבר 2015, וכן שקלתי לזכות הנאשם את העובדה, כי מאז ביצוע העבירות בתיק הנוכחי לא נפתחו לנאים תיקים נוספים.

17. הצדדים היו חולקים בשאלת משמעותו של היליך הטיפול שעובר הנאשם במסגרת מאסרו. מובן כי יש לברך על כל היליך טיפול שבו נוטל הנאשם חלק, ואולם מתוך התרשםות שירות המבחן עולה, כי ברבות השנים הנאשם רכש וסיגל לעצמו דפוסי התנהלות מرمטיים כדי רמה של התמכרות. מובן כי דפוסים המושרשים בצורה כה עמוקה, מחיברים היליך טיפול ארוך ועמוק, הדורש גם שיתופ פעולה ופתרונות מלאים מצד הנאשם, ואלה אינם מתקיים במקורה דן, שבו, גם בעת ההז, הנאשם עדין מתקשה לעבוד את דפוסיו המרמטיים כמצופה בשלב זה של הטיפול.

דפוסים מرمטיים אלה של הנאשם באו לביטוי אפילו במהלך ניהול התיק בפני בית משפט זה. כך הסתבר, כי בדין שהתקיים ביום 24.11.16, היום שבו הוצג לפני הסדר הטייעון והצדדים שוחחו ביניהם וטענו בפני בית המשפט על דבר קיומה של אפשרות להיליך שיקומי מוצלח בעניינו של הנאשם, ידע הנאשם כי הוא מתחמק מזה שניה מלהתייצב לריצוי עונש מאסר שנגזר עליו בתיק קודם. בדין שהתקיים ביום 21.5.17, ביקשתי מה הנאשם להסביר את פשר הדברים, והוא אמר כי ההסבר שנייתן היה בו כדי להניח את הדעת. התרשםתי כי גם בפני, אפילו במועד שבו לטעنته כבר החל בהיליך שיקומי במסגרת שירות בתא הסוהר, נקט הנאשם בדרכים של הסתרה ואי אמרת אמת.

קיום של דפוסים מرمטיים שלאטופלו, לא זו בלבד שאינו מצדיק חריגה לcola ממתחם העונש ההולם מטעם שיקום, אלא שהוא מקיים חשש, כי הנאשם ישוב לבצע מעשים דומים ועל כן יש לשקו בעניינו שיקולי הרתעה אישית, אשר יקבלו משקל נכבד בתחום מתחם העונש ההולם.

18. נטען כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצב כלכלי קשה ואף הוציא צו היכнос שנייתן בתיק פשיטת الرجل שמתנהל נגדו. לנוכח התרשםות שירות המבחן, כי מעשיו של הנאשם נובעים מדפוסים מرمטיים מגעיים כדי רמה של התמכרות לריגוש שבביצוע המעשים, לטענה בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם יש לתת משקל מוגבל בלבד.

19. שקלתי לזכותו של הנאשם את הودאותו והחיסכון בזמן שיפוטו שלצדיה וכן את לקיחת האחריות אם כי, במקורה דן, אין בה כדי להפחית את החשש לביצוע עבירות דומות בעתיד. עוד נתתי משקל מסוים לטענות בדבר מצבו הרפואי של הנאשם ולעברו הפסיכיאטרי.

20. הנאשם מרצה כעת עונש מאסר בתיק אחר, ממנו הוא צפוי להשתחרר בעוד ארבעה חודשים. בהתאם להוראות סעיף 45 לחוק העונשין, ברירת המחדל היא כי העונש שייגזר על הנאשם בתיק זה יחפוף את העונש אותו הוא מרצה כעת. דא עקא שמצותי להורות, כי במקורה דן העונש שייגזר על הנאשם בתיק זה יצטרך לעונש בתיק الآخر וזהו ממשי טעםיים.

הטעם הראשון נוגע לעובדה, כי אלמלא מחדלו של הנאשם מלהתיעצב לעונש שנגזר עליו במועד שנקבע על ידי בית המשפט המחויז מרכז שדחה את ערעורו על העונש, התוצאה הייתה כי הנאשם מרצה את העונש בתיק הנויחי בנפרד, ולא בחופף לעונש שנגזר עליו התקיק הקודם. מובן כי תוצאה לפיה הנאשם יזכה ב"פרס" בדמות חפיפת העונשים בשל כך שלא התיעצב למאסרו במועד, אינה תוצאה רואה.

הטעם השני נוגע להתרומות שירות המבחן, כי רק במסגרת סגורה ניתן לכפות על הנאשם נטילת חלק בהליך טיפול. הגם שהליך זה השפעה מועטה בלבד על דפוסיו של הנאשם, כפי שפורט לעיל, מובן כי הוא עדיף על פני העדר כל טיפול. קביעה כי עונשו של הנאשם ירוצה במצטבר לעונש שאותו מרצה כתע תאפשר הארכתו של התהליך הטיפולי.

21. לנוכח האמור לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בסמוך לחילוקו האמצעי של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשים מאסר בפועל אשר ירצו במצטבר לעונש שהוא מרצה כתע.
- ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא עברו אחת העבירות שבهن הורשע.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 1.12.18.
- ד. פיצוי בסך 18,100 ₪ לחברת "סופר בוס". הפיצוי ישולם עד יום 1.1.19.

22. המאשימה תעבור את פרטי החברה, לרבות מספר הח"פ שלה, למזכירות בית המשפט עד ליום 1.10.17.

23. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז אב תשע"ז, 08 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.